

Kázání v Růžďce na Velký pátek 18.4.2025 **Roztržená opona** (vstup 27,1-2)

Introit: **Izajáš 53 kap.**

Píseň 27, 3 a 7)

Modlitba

Čtení: Lukáš 23, 32-48 (Marek 15, 17-38)

Píseň 519

Text kázání: Židům 10, 19-22

Milí přátelé, bratři a sestry,

kříž Pána Ježíše Krista dodnes pomyslně stojí nad světem a svítí v temnotách. Avšak na které straně kříže se nalézáš ty sám? Po pravici, anebo po levici? **Spolu s Ježíšem byli ukřižováni dva zločinci. Jeden po pravici a druhý po levici.** Tito dva zločinci, respektive jejich přístup k ukřižovanému Kristu vlastně stále rozdělují společnost. Na zachráněné a nezachráněné. Na ty, kteří si uvědomují svou nehodnost a na ty, kteří se považují za spravedlivé. Na pokorné a povýšené. Na smířené s Bohem i lidmi a na nesmířené. Na ty, co s Kristem zemřeli a na ty, kteří Krista odmítají. Na ty, kteří s Kristem žijí novým životem a na ty, kteří si žijí po staru a podle svého. Na ty, kteří mají naději i jistotu věčného života a na ty, kteří žijí planými nadějemi anebo ve strachu. Na ty, kteří umírají v Bohu a s Bohem a na ty, kteří umírají bez Boha. Ke které skupině patříš ty?

Tu skupinu nezachráněných reprezentuje **zločinec, který se Ježíši rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“** Co v tom jeho výroku můžeme slyšet? Co má ve skutečnosti tento zločinec ve svém srdci? Neslyšíme to i dnes kolem sebe? Co Ty jsi vlastně za Boha, že mi nepomůžeš? Co Ty jsi za Boha, že dopouštíš tolik zla ve světě? V těchto výrocích není žádné uvědomění si vlastní viny. Ani v něm není vlastně ani žádné poznání, že za zlem nestojí Bůh, ale člověk vzpurný, vzdorovitý a povýšený. A že trest za lidský hřích bere Kristus na sebe, abychom mohli žít. A jak mluvili ti mnozí, kteří tehdy stáli pod křížem Pána Ježíše? V Markově evangeliu bychom četli: **Říkali: „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Ať nyní sestoupí z kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to viděli a uvěřili!“** Uvěřili by, kdyby Ježíš sestoupil z kříže? Marek nám o nich vydává svědectví, že tato skupina lidí to říkala s posměchem. Těmito větami se Ježíši posmívali. Nic víc to v nich v té chvíli nezanechalo.

Ale stáli tam ještě i jiní. Ježíšova matka, Marie Magdalská a jiné ženy, učedníci. A jistě si to v té chvíli přáli. Kéž bys, Pane, mohl z toho kříže sestoupit. Kéž bys ukázal, že jsi nesmrtelný a nepřemožitelný. Kéž bys v této chvíli ochromil zlo těch zvrácených srdcí. Komu ale zřejmě nejvíc docházelo krom Ježíše, že budou muset spolu s Kristem smrt podstoupit, byl ten druhý zločinec. Ve stejně krutých bolestech jako Pán Ježíš, si uvědomoval realitu, že tohle je jeho skutečný konec. Že umírá. A že za chvíli už nebude na tomto světě. A že se na něj zapomene. Co bylo ale pro něj v této chvíli důležité? Aby se na něj nezapomnělo v nebi! A proto s vírou řekne: **„Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“** A co mu odpoví Pán Ježíš? **„Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“** Není to krásné, bratři a sestry? Nechtěli bychom taky slyšet od Pána Ježíše podobnou větu, až budeme umírat? Nechtěli bychom slyšet Jeho ujištění, když nám bude úzko, když budeme mít strach? Pokud ano, pak je jistě pozoruhodné si povšimnout, že Pán Ježíš neřekl tomuto zločinci tuto větu pouze na základě jeho vysloveného přání, **pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.** Ale na základě toho, jakým přístupem a postojem k Pánu Ježíši přistupoval. Už z této věty se dá vyčíst, že tento zločinec Pána Ježíše respektuje jako krále království mimo tento svět. Tedy jako Krále království Božího, Nebeského, věčného. Ale ani tohle by nestačilo. To co je ještě mnohem důležitější, je pokora tohoto zločince, která se projeví ještě před jeho vyslovenou prosbou k Pánu Ježíši. A to je ta chvíle, kdy okřikne toho druhého zločince, který se rouhá. **„Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen k stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“** Visel na kříži vedle Ježíše a při pohledu na Něj v Něm uviděl svého Zachránce. Pro něj nebyl nevzhledný, uvědomoval si, že trpí stejně jako on, ale nespravedlivě. Ten první zločinec naproti tomu Kristem opovrhl. Při pohledu na Něj v Něm viděl bezmocného a směšného ubožáka. Tento zločinec neviděl dál. Jako by byl zaslepený. Jakoby si říkal, tak a teď se opona zatáhne za mnou i za tebou, Ježíši, a zmizíme v propadlišti smrti.

Ano, milí přátelé, jednou se za každým z nás zatáhne opona divadla jménem svět. Už tento svět neuvidíme a on neuvidí nás. Avšak velmi záleží na tom, jaký máme přístup ke Kristu a k Jeho kříži. Kým pro nás Kristus je. A nakolik bereme Kristův kříž vážně a nakolik si uvědomujeme Jeho hloubku. Hloubku Kristovy oběti. A taky, jestli být s Ježíšem v ráji je

jenom naše přání, anebo jestli mne kříž vedl a stále vede k pokoře, jako toho zločince. Jestli si ty i já uvědomujeme, tíhu a závažnost svých hříchů. Jestli si uvědomujeme, že **znovu křížujeme Krista, už jen když se hněváme. Když ubližujeme činem nebo i slovem, nebo když vyhovíme svým nedobrým žádostem.** A jestli pokání už bereme na lehkou váhu, smíření s tím, že už jiní nebudeme, anebo jestli toužíme po proměně a životu k slávě Boží. A jestli taky z hloubi srdce s pokorou vyznáváme před Pánem svou nehodnost. Svě viny. Jestli ještě vůbec zápasíme o to srdce ryzí a nové! Anebo jestli jsme to vzdali, podlehli a zvlažněli.

Je dobré, bratři a sestry, si občas položit tu otázku. Na jaké straně kříže stojíš? Na straně pokorného, nebo vzdorovitého? V katolické církvi na škaredou středu se v mnohých kostelích stojí fronty před zpovědníci. Tito věřící obřad zpovědi berou velmi vážně. Touží po očištění, po omilostnění. V evangelické církvi se zpovídáme povětšinou přímo Kristu, i když i pro nás platí, **vyznávejte hříchy jedni druhým.** Otázka ale je, jestli vůbec takto chodíme ke Kristu. Jestli je to pro nás důležité, anebo jestli je pro nás vyznávání a litování svých vin něčím, na co jsme již zapomněli.

Milí přátelé, všichni jsme zhřešili a hřešíme, ale co pro nás znamená kříž Pána Ježíše? Je pro tebe bezvýchodnou situací, jako pro toho rouhavého zločince? Anebo je pro tebe mocí k očištění, k ospravedlnění, k omilostnění a ke spáse? Na tom rouhavém jakoby zůstával závoj nevěry, pro který neviděl přicházející Boží království. Tomu druhému díky jeho pokoře jakoby spadly klapky z očí. Jakoby se jemu rozevírala opona, za kterou byla skryta Boží přítomnost, Boží království. Jakoby se před ním otevřelo nebe a ráj.

A právě o té oponě bych chtěl říci ještě několik vět. **Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratři, odvázat vejít do svatyně cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony – to jest obětováním svého těla.** V příběhu ukřižování Pána Ježíše je trochu nenápadně na pozadí zmínka o tom, že když Pán Ježíš naposledy vydechl, tak **chrámová opona se roztrhla v půli.** Např. v Matoušově evangeliu čteme, že byla roztržena při zemětřesení, které v té chvíli nastalo, a že **byla roztržena od shora až dolů.** Tato opona oddělovala svatyni od svatyně svatých. Ve svatyni svatých byla mj. ukryta truhla smlouvy. Tam přebývala silná Boží přítomnost. Svatyně svatých byla oddělena, aby tam nikdo nechodil, protože kdyby tam přišel kdokoliv jen tak a bez očištění, tak by zemřel ve styku s Boží svatostí. Dle předpisů tam směl pouze velekněz a to jednou do roka v den smíření a to řádně očištěn. Dokážeme si to, bratři a sestry, představit, jakou musel mít i ten velekněz bázeň, když tam takto vcházel? Vráť se, anebo ne? Jsem dostatečně očištěn? Chrám byl kněžími a chrámovou stráží striktně střežen, aby si Boha nerozhněvali. Měli před ním hlubokou bázeň.

Avšak jaký šok to pro ně musel být, když při smrti Ježíšově, kterého právě tito kněží dali ukřižovat, se stalo, že **chrámová opona se roztrhla od shora dolů?** Opona zakrývala tajemství. A najednou bylo vše odhaleno. Bůh sám roztrhl tuto oponu, aby ukázal, že **díky Kristově prolité krvi teď smí vejít do Boží přítomnosti každý, kdo uvěří a obrátí se ke Kristu.** Žádný člověk nemohl oponu pevně setkanou ze tří látek a silnou jako ruka v žádném případě roztrhnout. Údajně by ji neroztrhli ani dva páry volů. A to ještě přesně v půli a bez jediné stopy roztržení. Ta opona také ukazovala na Krista, byla setkání z látek, které ho symbolizovaly a bez jediného kazu. A my víme, že **Pán Ježíš byl Beránkem bez vady.** Roztržením opony je symbolizováno roztržení jeho těla. A díky Kristu se nemusíme nyní bát přijít před Boha. K Jeho srdci, do svatyně.

Avšak je důležité, že když máme nyní tak skvělého Velekněze, jímž je náš Pán, že **máme přistupovat před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou.** Odvážíš se vejít, abys zakoušel Boží lásku natolik, že promění tvé srdce? Anebo zůstaneš stát s těmi, pro které kříž nic neznamená? Odvážíš se vejít pod Kristův kříž s pokorou, anebo zůstaneš nespokojený a naštvaný? Kéž v Kristově kříži najdeš odpuštění, smíření, milost i naději. Amen. Modlitba Píseň 523
Večeře Páně (píseň 377)

Slovo poslání: 1. Korintským 2, 18-24

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budíž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 526